

ZASADY PRYZDZIAŁU PRACOWNIKOWI ŚRODKÓW OCHRONY INDYWIDUALNEJ, ODZIEŻY I OBUWIA ROBOCZEGO

I. Postanowienia ogólne.

1. Podstawę niniejszego opracowania stanowi ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy – t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 z późn. zm. (art. 237⁶ – 237¹⁰).
2. Pracownik nabywa prawo do środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwia roboczego w dniu rozpoczęcia pracy oraz z chwilą, gdy środki ochrony indywidualnej utracą cechy ochronne a odzież i obuwie robocze nie będą nadawały się do dalszego użytkowania.
3. Pracodawca ustala rodzaje środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego oraz przewidywane okresy użytkowania ustalonego asortymentu na stanowisku sprzątaczk. Określa również używanie przez pracownika za jego zgodą własnej odzieży i obuwia roboczego.
Ustalenia te określa Tabela norm stanowiąca **Załącznik nr 1** do niniejszych „Zasad”.
4. Bezpośredni przełożony jest obowiązany dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz egzekwować właściwe stosowanie i użytkowanie środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego, przewidzianych do stosowania na danym stanowisku pracy.
5. Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze stanowią własność pracodawcy a po upływie okresu użytkowania określonego w Tabeli norm przechodzą na własność pracownika.
6. Pracownik ma prawo do zachowania na własność odzieży i obuwia roboczego w przypadku:
 - przejścia pracownika na rentę lub emeryturę,
 - śmierci pracownika,
 - rozwiązania umowy o pracę.
7. Pracownikowi, który używa własną odzież i obuwie robocze wypłaca się ekwiwalent pieniężny.
8. Pracownik odpowiada materialnie za przydzielone mu środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze.

II. Gospodarowanie środkami ochrony indywidualnej, odzieżą i obuwie roboczym.

1. Środki ochrony indywidualnej, odzież i obuwie robocze wydaje się uprawnionemu pracownikowi w dniu rozpoczęcia pracy na danym stanowisku.
2. Przy wydawaniu środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwia roboczego należy podać pracownikom okresy używalności oraz zasady użytkowania.
3. W przypadku, gdy pracodawca nie wyda pracownikowi odzieży lub obuwia roboczego z chwilą przyjęcia do pracy lub, kiedy upłynął okres używalności wydanego wcześniej asortymentu, bądź kiedy należy się dodatkowy lub inny asortyment, pracownik może po wyrażeniu zgody używać własnej odzieży i obuwia roboczego. Zgoda pracownika powinna mieć postać pisemnego oświadczenia woli wg wzoru stanowiącego **Załącznik nr 2** do niniejszych „Zasad”.
4. Dopuszczenie używania przez pracownika własnej odzieży lub obuwia roboczego dotyczy asortymentu ujętego w Tabeli norm z uwagą „dopuszcza się”. Asortyment własnej odzieży i obuwia roboczego używany przez pracownika powinien być zgodny z asortymentem przewidzianym do stosowania na danym stanowisku pracy określonym w Tabeli norm i powinien spełniać wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy.
5. Pracownik z tytułu używania własnej odzieży i obuwia roboczego otrzymuje ekwiwalent pieniężny. Ekwiwalent ten jest wypłacany raz w roku. Obliczenie wysokości ekwiwalentu dokonuje się do dnia 31 grudnia z obowiązkiem na rok następny. Podstawą wyliczenia kwoty ekwiwalentu poszczególnych składników asortymentu są aktualne ceny rynkowe wymienione w **Załączniku nr 3** do niniejszych „Zasad”.
 - 1) Ekwiwalent pomniejsza się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy z uwzględnieniem każdego dnia nieobecności w pracy.
 - 2) Ekwiwalent nie ulega obniżeniu, jeżeli łączny okres nieobecności w pracy nie przekracza 30 dni w roku.
6. Pracownikowi z powodu nieobecności w pracy wydłuża się okres użytkowania przydzielonych składników asortymentu o łączny okres nieobecności z uwzględnieniem każdego dnia nieobecności w pracy. Okres użytkowania nie wydłuża się, jeżeli łączny okres nieobecności w pracy nie przekracza 30 dni w roku.
7. Fakt przedwczesnego zużycia lub utraty cech ochronnych składników asortymentu środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego pracownik zgłasza przełożonemu. Pracownikowi należy wydać nowy składnik asortymentu.
8. Pracownik z tytułu prania odzieży we własnym zakresie: wydanej mu odzieży ochronnej i roboczej lub własnej odzieży roboczej, na której używanie wyraził zgodę otrzymuje

ekwiwalent pieniężny. Ekwiwalent ten jest wypłacany w okresie rocznym. Wysokość ekwiwalentu została określona na kwotę 80 zł dla pracownika zatrudnionego na cały etat.

- 1) Ekwiwalent pomniejsza się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy z uwzględnieniem nieobecności w pracy (urlopu bezpłatnego, macierzyńskiego, wychowawczego, zasiłku chorobowego, rehabilitacyjnego lub nieusprawiedliwionej nieobecności).
- 2) Ekwiwalent nie ulega obniżeniu, jeżeli łączny okres nieobecności w pracy nie przekracza 30 dni w roku.

9. „Zasady” wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 roku.

10. Integralną częścią „Zasad” są jego następujące załączniki:

- 1) Załącznik nr 1 Tabela norm przydziału środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego.
- 2) Załącznik nr 2 Oświadczenie woli.
- 3) Załącznik nr 3 Tabela ustalonych cen brutto odzieży i obuwia roboczego stanowiącego podstawę do wypłaty ekwiwalentu pieniężnego.

Opracowała:

Maria Lipska – Inspektor bhp